

fig har det i Henseende til Finantslov eller ikke Finantslov ikke nogen Betydning, hvad der her vedtages, Regjeringen vil alene have Ansvar for, hvad den foretager sig, og det er Regjeringens Skyld, naar der ikke bliver Tid til, at en Finantslov kan behandles. Denne Regjering har ikke alene Midler til at staae saadan Tid gennem en midlertidig Finantslov, forsaavidt begge Rigsdagens Afdelinger vedtage den, hvad jeg ikke tvivler om, naar den kommer fra Regjeringens Side, men efter sin egen Opfattelse — en Opfattelse, jeg ikke deler, men jeg gaar her ud fra Regjeringens egne Forudsætninger — har den flere Midler til at faae Samlingen forlænget. Jeg kan derfor ikke se Andet, end at hos den maa Ansvar ligge, og den Akt, der her skal foretages, og den Beslutning, der vedtages, kan ikke i den Henseende gjøre de kommende Beslutninger mere eller mindre lovlige, end de i sig selv ere. Det forekommer mig rigtignok, at Landstthinget ved at give Afskald paa Finantslovens Behandling desværrer sætter sig selv ud af Spillet, og det beklager jeg. Jeg forstaaer godt Hensigten med Beslutningen, den er at tilkjendegive Stemningen og Meningen i dette Thing; men hvad selve Beslutningen angaar, da beklager jeg dens Indhold som i og for sig farligt. Jeg betragter det som farligt i politisk Henseende, idet det, at Thingets Flertal vil give sin Tilslutning til det Finantslovsforslag, som Regjeringen har forelagt, med de dertil af Regjeringen stillede Væbninger, staaer i den bestemteste Kontrast til, hvad der tidligere her i Thinget er udtalt om. Maa jeg saaledes minde om — jeg skal bestræbe mig for at fatte mig kort — at i Begyndelsen af Halvsjærdserne da Finantslovsforslaget ogsaa kom sent her til os, da ønskede man at holde Finantsloven ren. Jeg erindrer fra den Tid, at Geheimeraad Madvig, som den Gang meget ofte førte Ordet, beklagede, at de og de Bevillinger vare negtede, men endte med at sige: Naar A og B have Forretning sammen, og A negter de og de Foranstaltninger og siger, at dem vil han ikke have, saa er B ogsaa nødt til at lade være med at foretage dem, og saa bliver Alt ved det Gamle. Det, at Landstthinget hævdede, at Finantsloven skulde være ren, betød jo netop, at Finantsloven ikke maa bruges til at gennemføre, hvad der skulde særlig Lov til. Det var Landstthingets Stilling dengang, og det hævdede Landstthinget mod Folkethinget i 1877 i Konfliktten mod Folkethingets Overtagelse, naar det vilde bruge Finantsloven dels til at fordrive Ministeriet og dels til at gennemføre særlige Love, og jeg skjønner ikke

rettere, end at paa det Punkt med Hensyn til at gennemføre særlige Love paa Finantslove, da førte Landstthinget paa en Maade Seiren hjem. Nu sker mærkelig nok det Modsatte; nu vil man benytte Finantsloven, til at gennemføre en særlig Lov og det er det, som dette Thing gennem denne Beslutning vil give sin Tilslutning. En af de Grunde, jeg glemte før at nævne, for at Finantsloven kommer saa sent her, er nemlig ogsaa den, at netop en meget betydelig særlig Lov er kommen ind paa Finantsloven Lovforslaget om Middelgrundskortet. Det er tidligere ogsaa af Høremedlemmer i det andet Thing udtalt — og maatte ogsaa her — at Finantsloven maatte ikke benyttes til at gennemføre Fæstningsforanstaltninger, det skulde der særlig Lov til; det blev navnlig af daværende Kaptein, nuværende Oberstlieutenant N. Jensen sagt med meget Eftertryk i det andet Thing, men det er netop det, som sker her, og det er det, dette Thing vil give sin Tilslutning, at man benytter Finantsloven til dermed at gennemføre særlig Lov. Jeg veed det naturligvis ikke, men tager jeg det efter Bogstaven her, maa jeg gaa ud fra, at Forslagsstillerne opfordre Ministeriet til at sætte Finantsloven i Værf provisorisk, saaledes som den er forelagt af dem selv og foreslaaet ændret, og dertil hører Forslaget om Middelgrundskortet. Af døde Udsigter advarede i sin Tid meget indtrængende imod at komme ind paa dette Fæstningsvæsen, fordi det netop vilde give Anledning til, at Striden opretholdtes i urimelig Tid, og er det ikke netop det, som maa bestræbes at ville ske, naar man tager Beslutningen her efter Bogstaven. Dermed maa nødvendigvis følge, at vi i en uoverskuelig Fremtid faae Provisorier, nemlig saalænge Fortet bygges, og naar det er færdigt — ja, vi høre jo allerede i Organerne for den Retning, for Selvbestatterne, Tale om, at der skal ikke hviles eller rastes, ikke helmes, inden den permanente Befæstning er færdig. Naar det vil ske, hvor lang Tid det vil tage, er der vist Ingen af os her, der kan sige. Men at der vil gaa mange Millioner af Penge med, er ganske sikkert. Det forekommer mig, at det er farligt for dette Thing, at vi skulle give vor Tilslutning til en saadan Politik. Sæt nu, at det andet Thing faar et Ministerium efter sin Villie! Der kan jo ske underlige Ting. Ingen havde vel tænkt, at Valget den 21de Januar skulde faae det Udfald, som det fik; mulig der ogsaa kunde ske andre Strømløbetninger, det er derfor ogsaa muligt — jeg indrømmer, at det sker hverken i Dag eller i Morgen — at der kommer et